

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Раднево, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христина Вълчанова

при участието на секретаря Живка В. Манолова
като разгледа докладваното от Христина Вълчанова Административно
наказателно дело № 20215520200292 по описа за 2021 година

Производството е по чл.59 ЗАНН.

Постъпила е жалба от Б. К. Г. от град С.З, с която твърди, че е незаконосъобразно наказателно постановление №557844-F576823 от 27.01.2021г., издадено от Ж.Н.М Началник отдел „Оперативни дейности” П., в Централно управление на Национална агенция по приходите. Жалбоподателя твърди, че е единствен наследник на брат си, който е упражнявал дейност като ЕТ „Г.Г.”. На ЕТ „Г.Г.” е наложено наказание с цитираното наказателно постановление – имуществена санкция в размер на 600 лева, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС. Възражава, че не желае да е правопреемник на търговската дейност на брат си, като представя декларация в този смисъл. Подал е заявление за заличаване на фирмата на брат си, но по същото е постановен отказ от Търговския регистър, поради липса на удостоверение по чл.5, ал.10 от КСО. Представено е удостоверение за наследници, от което се установява освен факта на смъртта на Георги Колев Г. и обстоятелството, че жалбоподателя му е единствен наследник.

За въззиваемия ТДНАП град П. се явява юрисконсулт Тодорова, която твърди, че наказателното постановление е законосъобразно и правилно и моли съда да го остави в сила като такова.

Съдът, след като разгледа всички писмени доказателства по делото и ги

прецени в тяхната взаимна връзка с обясненията на жалбоподателя и становището на въззиваемия е прекратил административно наказателното производство с определение от 16.12.2021г.

Това определение е отменено от Административен съд С.3, с указания да се продължат съдопроизводствените действия, от същия състав на съда. В определение №5 от 11.02.2022г. състава на Административен съд С.3 указва на съда, че по същество е достигнал до правилни правни изводи, но е следвало да отмени наказателното постановление, преди да прекрати производството по делото.

Съдът, като разгледа всички приложени по делото писмени доказателства, изхождайки от факта, че делото е на фаза постановяване на решение, намира за установено следното:

Акта за установяване на административно нарушение е издаден на 23.10.2020година за това, че при извършена оперативна проверка на 10.10.2020година в 14.12часа на обект павилион №16- спортни стоки, находящ се в град Раднево, Общински пазар, стопанисван от „Г.Г.” ЕТ с ЕИКxxxxxxxx е констатирано, че търговецът в качеството му на задължено лице по чл.3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на МФ не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство, с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба.

Извършената контролна покупка преди легитимацията в 14.10 часа на 10.10.2020година на един брой чантичка на стойност от 12 лева, платено в брой от Г. С. Г. - проверяващ на Кольо Трендафилов/ който също е покойник/ - продавач, за което не е издаден фискален касов бон от въведеното в експлоатация и налично в обекта ФУ, нито от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба №18/13.12.2006г. МФ. Извършеното нарушение се доказва от установеното наличие на касова разлика в размер на 12 лева между наличните парични средства в касата, съгласно приложен опис и тези маркирани във ФУ. Генериран от ФУ е дневен отчет за същата дата

към момента на проверката регистрирана касова наличност в размер на 0 лева.

АНО е приел, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл.3, ал.1 от Наредба №18, описана по-горе, във връзка с чл.118, ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на акта е издадено и наказателно постановление, което се жали в настоящото производство, като са преповторени обстоятелствата по нарушението, и за същото нарушение - на разпоредбата на чл.3, ал.1 от Наредба №18, описана по-горе, във връзка с чл.118, ал.1 от ЗДДС, и на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева.

Наказателното постановление е издадено на 27.01.2021 година, а нарушителят е починал на 28.03.2021 г. Наказателното постановление е връчено на 18.10.2021 година на единствения наследник на Г.Г. - Б.Г., който му е брат, т.е. наказателното постановление не е влязло в сила, и към момента няма дължимо и изискуемо публично задължение за едноличния търговец.

От правна страна:

Спор има по отношение на обстоятелството дали следва да се прекрати административно наказателното производство, поради смъртта на ФЛ, представляващо едноличния търговец.

Съдът намира жалбата за допустима като подадена в преклузивния 7 - дневен срок за обжалване, изхождаща от надлежна страна, поради следните съображения:

Установено е по делото, че ЕТ „Г.Г.” ЕИКxxxxxxx, представляван от Г.Г., все още не е заличено в ТР, тъй като въпреки подаденото заявление за заличаване от страна на единствения наследник и настоящ жалбоподател и смъртта на едноличния търговец не са предоставени изискуемите удостоверения по чл.5, ал.10 от КСО. Настоящия жалбоподател е представил доказателства, че не може да приеме предприятието на починалия си брат, тъй като и той самия е едноличен търговец, а съгласно императивната забрана на чл.58, ал.4 от ТЗ- „Едно лице може да регистрира само една фирма като едноличен търговец”.

Наказателното постановление е съставено на 27.01.2021 г. и е изпратено/връчено до жалбоподателя на 18.10.2021 г., тоест след смъртта на

ФЛ , но преди заличаването на ЕТ.

Към момента на издаване на НП, санкционираният ЕТ е действащ. Г.Г. е починал на 28.03.2021г. и няма данни след това и към датата на подаване на жалбата против НП, пък дори и към датата на приключване на съдебното следствие 30.11.2021г. да е налице вписана промяна – поемане на търговското предприятие на едноличния търговец от наследник или наследниците по реда на чл. 60, ал. 2 ТЗ, респективно няма данни за отказ от наследство. ЕТ не е заличен, като наследника заявява, че желае да заличи от ТР фирмата на брат си. Дори и само това действие – представлява според съда конклюдентно действие по приемане на наследството от наследника и настоящ жалбоподател. Последният е наследник по закон, поради което е активно процесуално легитимиран да подаде жалбата.

Създаденото по време на търговската дейност предприятие на едноличния търговец като съвкупност от права, задължения и фактически отношения е собственост на физическото лице и след неговата смърт се наследява по общите правила на Закона за наследството. В чл. 60, ал. 2 от ТЗ е предвидена възможност за продължаване търговската дейност на починалия търговец, когато това се желае от наследниците му със запазване или не на фирмата, с която е бил регистриран. След поемане на търговското предприятие на ЕТ новият собственик става правопреемник на всички включени в него права и задължения на починалия търговец. В случая липсва правопреемник и наследник, който да продължи да упражнява дейността, тъй като това е невъзможно, поради забранителната разпоредба на чл.58, ал.4 от ТЗ.

Ако наследниците по закон на починалия собственик на ЕТ не желаят да извършват и да продължат търговската дейност на своя наследодател, не поемат предприятието и фирмата на едноличния търговец, те пак отговарят за задълженията на своя наследодател, които са възникнали в резултат на търговската му дейност, тъй като имуществото на физическото лице и на едноличния търговец са едно цяло и отговорността на едноличния търговец не е ограничена от имуществото на фирмата. ЕТ носи отговорност за задълженията си с цялото си имущество, независимо дали е част от предприятието на ЕТ, дали е лично имущество, или имущество СИО, поради което и неговите наследници отговарят за тези задължения със същото това

имущество, независимо дали са поели или не са поели предприятието на ЕТ /Решение № 437 от 17.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 70/2011 г., III г. о., ГК/.

Ако наследодателят е имал регистрирана фирма на едноличен търговец /ЕТ/, то поради обстоятелството, че предприятието на ЕТ съвпада с физическото лице /не се приемат като отделни правни субекти/, при смъртта на търговеца се открива неговото наследство включващо както личното му имущество, така и това на предприятието. Данъчните задължения на ЕТ се включват в наследствената маса, независимо дали някой от наследниците ще продължи дейността на предприятието на ЕТ или ще бъдат предприети действия по заличаване на ЕТ поради смъртта на физическото лице. Имуществените санкции по чл. 83 ЗАНН не представляват административни наказания по смисъла на чл. 12 от ЗАНН. Нарушенията, за които те се налагат, също не са административни нарушения по дефиницията на чл. 6 от ЗАНН, а са свързани с неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на дейността на ЮЛ или ЕТ - това е основанието за прилагане на този вид санкция. **Публично вземане е това от влязло в сила НП/каквото в случая липсва, тъй като същото е обжалвано/**. Съгласно чл. 168, т. 5 ДОПК публичното вземане се погасява при смърт на физическото лице - след изчерпване на имуществото му, освен ако наследниците или други лица отговарят за публичното задължение. Задължението е публичноправно, поради което правоприменикът на предприятието на наследодателя е задължен да заплати публичните му задължения. /Определение № 11 от 05.01.2017 г. по ч. к. адм. дело № 5 / 2017г Адм. съд – гр. П., Решение № 1809/26.10.2017 г. КНАХД № 1595/2017 г. Адм. съд – гр. П./.

Ето защо съдът приема, че жалбата изхожда от активно легитимирано лице, като е и подадена в срока за обжалване. Поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за основателна, по следните съображения:

Съдът намира възражението на процесуалния представител на жалбоподателите, че смъртта на ФЛ била основание за прекратяване на административно наказателното производство за основателно, тъй като в случая е приложима хипотезата на чл. 34, ал. 1 б. а от ЗАНН. Тя е приложима

както за физически лица, така и за едноличен търговец.

Съгласно чл. 34, ал.1, б. „а” ЗАНН не се образува административно-наказателно производство, а образуването се прекратява, когато нарушителят е починал. Равнозначно на смъртта на физическото лице е прекратяването на юридическото лице, тъй като отпада правосубектността му – една от предпоставките за реализиране на административно-наказателната отговорност. Обратното би довело до неравнопоставено отношение спрямо субектите на административно-наказателната отговорност в зависимост от статута им – на физически или юридически лица. По изложените съображения, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав се произнася с определение №1724 от 05.02.2013г.

Съгласно разпоредбата на чл.60а ТЗ, т.2: Вписването на едноличния търговец се заличава от търговския регистър при смъртта му, по заявление от наследниците. Не се спори относно наличието на двата юридически факта, за осъществяване на заличаване на вписването на едноличния търговец- както на смъртта на физическото лице, така и на подадено до търговския регистър заявление от страна на наследника заявление за заличаване на вписването. Но изхождайки от принципа, че изначално всички вписвания в ТР имат оповестително действие, с изключение на изрично предвидените в закона, които имат конститутивно/ като вписването на ЮЛ в ТР/, то предвид това, че не е предвидено изрично за заличаването, че има конститутивно действие – съдът приема, че едноличния търговец – предвид смъртта на физическото лице и подаденото заявление за заличаване от страна на единствения му наследник не съществува в правния мир. На въззиваемия му е станало известно това обстоятелство и затова наказателното постановление е връчено на наследника.

Разпоредбата на чл.34, ал.1 б. „а” от ЗАНН следва да бъде тълкувана във връзката ѝ с чл. 24, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, въвеждаш принципа на лична отговорност, в разглеждания случай се налага извод за наличието на процесуална пречка за довършване на производството по налагане на наказание. Независимо, че с оспореното НП санкция е наложена на едноличен търговец, приложимо е правилото, че административно-наказателната отговорност не може да се наследява. Изключение би било налице, ако производството е приключило с влязло в сила НП преди смъртта на

физическото лице, представлявало ЕТ, за да подлежи на изпълнение като ликвидно и изискуемо задължение /част от имуществото/ на наследодателя. /решение №89 на Адм.съд Ямбол от 29.04.2013г./

Административно наказателното производство е приключило с издаване на НП. Към този момент ЕТ е бил действащ, не е бил заличен както и не е била настъпила смъртта на ФЛ. Поради което не е имало основание за прекратяване на административно наказателното производство. Тъй като наказателното постановление не е влязло в сила и е обжалвано пред съда, то съда може да прекрати производството, като това е изрично предвидено в разпоредбата на чл.34, ал.1, б „а” от ЗАНН. За пълнота следва да се отбележи, че санкцията не бива да се изпълнява, тъй като не е налице влязло в сила наказателно постановление.

Наличието на предпоставките, изключващи наказателното преследване, обуславя извод за основателност на подадената жалба срещу издаденото наказателно постановление, с което е наложено административно наказание, а не извод относно процесуалната недопустимост на жалба срещу издадено наказателно постановление.

По аргумент от разрешението, дадено в т.12 от Постановление №10 от 28.09.1973г. на Пленума на ВС, съдът има задължение служебно да следи дали не са налични основанията за прекратяване на наказателното производство по чл.34 ЗАНН. Следователно констатацията за смърт на дееца при производство, образувано срещу него с акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено наказателно постановление би била основание за постановяване отмяна на обжалваното наказателно постановление и прекратяване на административно наказателното производство за извършеното нарушение. Аргумент за това е и препращащата норма на чл.84 от ЗАНН, съгласно която в хипотеза на погасяване на наказателната отговорност поради смърт на дееца въззивният съд отменя присъдата и прекратява наказателното производство.

Предвид на всичко гореизложено и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, вр. с чл.34, ал.1 б „а” ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление №557844-F576823 от 27.01.2021г., издадено от Ж.Н.М Началник отдел „Оперативни дейности” П., в Централно управление на Национална агенция по приходите, с което на ЕТ „Г.Г.” е наложено наказание – имуществена санкция в размер на 600 лева, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС.

ПРЕКРАТЯВА АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО по Административно наказателно дело 292 по описа на Районен съд Раднево за 2021 година, с което въз основа на издадено наказателно постановление №557844-F576823 от 27.01.2021г., издадено от Ж.Н.М Началник отдел „Оперативни дейности” П., в Централно управление на Национална агенция по приходите, с което на ЕТ „Г.Г.” е наложено наказание– имуществена санкция в размер на 600 лева, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено пред Административен съд С.З.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____